

Naj živi V. mladinski kongres

Cena 10 din

Podatna plačana v gotovini

GLASILO LJUBLJANSKIH ŠTUDENTOV

tribuna

Leto III.

Ljubljana, 7. oktobra 1953

Štev. 13

Razpravi o delu naših klubov

Zakaj so ostali komunisti v klubih pasivni? Člani se izmikajo politični dejavnosti, kar klubom ni kakor ne ustvarja avtoritete. Uspeh na socialno ekonomskem področju

Od naših klubov po okrajih smo pričakovali precej več, kot pa je storjeno. Zal lahko ponovno ugotovljamo, da je med študenti v času počitnic precejšnja brezbržnost. Res je, da kakih posebnih uspehov ni bilo mogoče doseči v kratkem času po formiranju klubov ter da prosvetno delo v poletnem času ni primerano, ker je kmečko prebivalstvo prezaposleno. Vendar bi se dalo storiti kaj več.

Kje so vzroki za tako stanje? Prva ugotovitev je, da komunisti v klubih ne delajo, žele stati nad njimi, morda jim dajati lekcije, jih kritizirati, v delu pa se nečesto vključiti, ker sodijo, da so klubi »frajerski«. V Mariboru delata dva komunisti, enako v Celju, v Kranju pa nobeden. Čudno je tako pojmovanje vloge komunistov in prav je, če bodo osnovne organizacije s takimi člani obravnavale. Vsi naši napor v delu s klubi, preko katerih naj bi se študenti uveljavili v javnosti, so ob taki pasivnosti komunistov zaman.

Druga stvar, ki pa je predvsem značilna za mestne klube, je beg pred politično javnostjo. Študenti ne hodijo na zbornice volivcev, ne udeležujejo se množičnih sešnanj in goje dokaj nezdrave odnose do ostalega prebivalstva. Mestni oči okrajni forumi gledajo na visokoletne dokaj kritično. Mar ni slabo spričevalo za krajski klub, da s skupščine demonstrativno odidejo nekateri, ko se kritično obravnavajo nezdravi pojavi? Ali se vam zdi tendenca v mariborskem klubu po delitvi dela na športno in politično področje, pri čemer naj bi v športu delali vsi, na političnem področju pa le komunisti, zdrava? Politična dejavnost je za mnoge strahljiva stvar, ki jo odveč. Politični forumi pa nas merijo prav po tem delu, kar je tudi pravilno. Predstavniki oblasti prav povsod dajejo isto ugotovitev: ko boste študenti nekaj pomenili v okraju

oziroma mestu, vam ne bo težko zahtevati podpor in štipendij, dokler pa gledajo delovni ljudje na vas tako kot danes, je brezupno to vprašanje postavljati na sejo OLO in zbornice volivcev. Nekateri klubi so storili marsikaj. Mariborski je organiziral športni teden, krajski mednarodni delovni tabor, loštanski deluje politično v vseh organizacijah ter pripravah za proslave v Kočevju in gostuje po vaseh s svojo dramatsko skupino. Edino loštanski klub že dela politično. Za boljše delo v prosvetni in politični smeri se pripravljajo tudi Mariborčani. Kaj pa delajo primorski, brežiški, novomeški, koroški, obmurski in drugi, nam ni znano. Morda je temu vzrok malomarnost, da nas ne obveščajo, kar pa je malo verjetno. Morda nam bodo komunisti ob vrnitvi v Ljubljano lahko obrazložili, kaj je temu vzrok, če bodo dovolj samokritični (upajmo, da bodo organizacije dovolj kritične). Ne moremo se znebiti vtisa, da je vodila pri formiranju klubov nekateri samo misel, da bodo pridobili štipendije ali pa uredili vožnje kar, kot je to primer za brežiške študente.

Na socialno ekonomskem področju so dosegli nekateri klubi lepe uspehe. Tako so belokranjski študenti s svojo aktivnostjo dosegli, da okraj gleda nanje z razumevanjem in jim je podelil precej štipendij. Prav tako so dosegli uspehe študenti iz Sočanja in še drugih klubov. Razumljivo je, da okraj ne bodo podpirali klubov, ki s svojo nedelavnostjo ne kažejo pravega odnosa do skupnosti.

Brez dvoma se bo stanje izboljšalo ob večji aktivnosti vseh članov, posebno pa s strani komunistov. Vsak začetek je težak, vendar bodo prvi uspehi nekaterih klubov vzpodbudili ostale, tako da bomo lahko resno začeli z uveljavljanjem študentov v javnosti.

glavje: Denar v socializmu. Ko obravnava to vprašanje, se avtor niti enkrat ne skriva za nerazumljivim citatom in ne uporabi niti ene fraze, pa vendarle, po mojem prepričanju, daje do sedaj eno najboljših razlag tega problema.

Avtor je pokazal v tej knjigi mojstrstvo v tehniki podajanja. Citalec ni niti enkrat postavljen pred problem, s katerim bi se moral mučiti. Klasec je namreč tako vešče in spretno izbral posamezne elemente in podvprašanja nekega problema ter jih niral in združeval, da ima človek ob študiju vtis, kot da mu počasi odstrina koprno z oči.

Zdi se mi, da predstavlja ta knjiga korak naprej tudi glede naše gospodarske, posebej pa še finančne terminologije. Glede vprašanja definicij dohodkov, družbenega produkta itd. je pri nas vladala in še vlada precejšnja zmeda. Vsi pisci so do sedaj obravnavali to vprašanje le parcialno, vsak s svojega stališča, zato so si bile različne definicije čisto v nasprotju. Profesor Dr. Pokorn pa je ta problem v tej knjigi narešil in rešil v celoti. Postavil je definicije narodnega dohoda, ka, narodnogospodarskega pridelka, družbenega pridelka itd. Njegove definicije in razčlenitev dohodkov niso v nasprotju s tistimi, ki se pri nas običajno uporabljajo. Dr. Pokorn je ves problem le razvil in logično izpeljal ter ga vsestransko osvetlil. Prepričan sem, da je s tem avtor te knjige podal silajno osnovo za odpravo zmede, ki glede tega še sedaj vlada v naši gospodarski literaturi.

Knjigi je priložena tudi klasifikacija gospodarskih znanosti z definicijami le-teh. Tudi to je pri nas v celoti v tej knjigi prvič obdelano,

Peti Kongres

V. kongres LMS, ki bo 10. oktobra v Mariboru, predstavlja važen korak naprej v mladinski organizaciji. Točno pred desetimi leti na ta dan je bil I. kongres LMS v Kočevski Reki, ki je začrtal nove smeri v mladinskem gibanju.

Mladinska organizacija in ZSJ ljubljanske Univerze mnogo pričakujeta od kongresa, ki bo imel izrazito delovni značaj. Pretresali bomo vsa važna vprašanja mladega rodu, sprejeli zaključke in dalj predloge organom ljudske oblasti za njih pravilno rešitev.

Kongres bo poslušal dva referata: Predsednik CK LMS tov. Tine Remškar bo imel referat o vlogi LM in zgradnji socialistične zavesti mladine, tov. Blaha Tilka pa bo govorila o problemih šolstva pri nas.

Oba referata zajemata problematiko, ki teži tudi našo organizacijo. Zato bodo naši delogati lahko posegli v diskusijo ter načeli vprašanja, ki nas že dlje časa tarejo. O problemih šolstva in o poročilu CK LMS bosta razpravljali komisiji. CK LMS pa je pripravljen formirati tudi komisijo za študentske probleme.

Študenti želimo na tem kongresu spregovoriti o vseh naših težavah. Sodimo, da je najvišji mladinski organ najbolj primerano mesto za odločno akcijo. Zato nasmeravamo na kongresu povedati resno besedo, odločno se zavzeti za nerešene probleme in zahtevati, da se dokončno rešijo.

O tem bomo govorili študenti? Osmo leto teče od osvoboditve, a naše visoke šole še n. majo zakona, ki bi urejal življenje na teh šolah. Dve leti že trajajo diskusije o Univerzitetnem zakonu, a neprestano se odlaga njegov sprejem v skupščini. Ves ta postopek je čuden. Ne moremo si misliti drugega, kot da je nekaterim od takega stanja. Univerzitetni zakon bi moral biti sprejet na zadnjem zasedanju Ljudske skupščine, a je bilo sprejete odgojeno na

intervencije profesorjev nekaterih univerzitetnih centrov. Zakaj? Študenti hočemo in moramo dobiti zakon, ki bo zagotovil naše pravice in rešil druga odprta vprašanja.

Dovolj smo se že načakali obljub o temeljitih spremembah študijskih režimov na tehniški in drugod. Mladina Slovenije bo na tem kongresu razpravljala o problemih šolstva in povedala bomo tudi svoje mnenje. Mar je res volja posameznikov tako močna, da se pereči problemi ne premaknejo z mrtve točke? Koliko časa bomo še študirali po 7 let? Kdaj bodo dokončno urejeni fakultetni pravilniki, da ne bo več samovoljne posameznikove? Kdaj bo dobila javnost več vpogleda v visokošolsko življenje? To je nekaj vprašanj in strokovnih problemov.

Našo javnost in vse forume že dlje časa opozarjamo na slab socialni sestav slušateljev visokih šol, ki ima svoje korenine v neprimernem načinu podpiranja študentov in že v srednji šoli. Mnenja smo, da je dolžnost vseh forumov, da to upoštevajo. S tako prosvetno politiko ne more biti zadovoljen napredno misleč človek. Ali ni mar v posmeh vsem naprom političnih forumov za izboljšanje prosvetne linije tako slab socialni sestav v visokih gimnazijah in na visokih šo-

lah? Zakaj ni nobenega odziva na naše predloge? To naj bi bila v grobih obrisih vprašanja, ki so več ali manj specifično študentska.

Nikakor pa ne mislimo zapostavljati vprašanja politične vzgoje. V komisiji, ki bo obravnavala to področje našega dela, želimo aktivno sodelovati. Cutimo, da na naših visokih šolah to še ni rešeno, da je mnogo apolitičnosti, brezperspektivnosti, pa tudi nekaj nasprotno usmerjenih študentov. Naše politično delo pa je šibko, držimo se do neke mere preživelih form vzgojnega dela. Slabo skrbimo za študentske voditelje, ne pričrejamo seminarjev, pa tudi oblike dela s članstvom so toge. Organizacijo moramo poživiti s taboricami, izleti, seminarji in podobnim, kar vse lahko izrabljamo za poživitev tega področja. Z visokih šol mora izginiti politična mlahnost. Za izboljšanje tega stanja pa je potrebno resno delo že v gimnazijah. Zato je obravnavanje tega problema vezano na celotno mladino in le s skupnimi naporimi bomo dosegli boljše rezultate.

Prepričani smo, da bo naš mladinski kongres s svojim delom in sklepi mnogo doprineš k izboljšanju mladinske organizacije, šolstva in tudi naših visokih šol. Zato želimo pričakujemo ta delovni praznik slovenske mladine

Ljubljana - Kolodvorska 22

iz bivših sprejemnih centrov so se letos razvili domovi za študente-turiste, ki so odigrali pomembno politično vlogo

Ze leta 1947 je bil v Ljubljani med počitnicami osnovan sprejemni center za inozemske mladinu. Njegova naloga je bila, da je skrbel za prenočišča in hrano inozemskih brigadirjev, ki so prihajali na prostovoljno delo.

Podobni centri so bili še v Zagrebu, na Reki, v Sarajevu itd.; povsod tam, kjer je bila potreba z ozirom na mesto delovne akcije.

Z razvojem turizma v naši državi se je pričelo širiti tudi delovno področje sprejemnih centrov. V zadnjih letih centri niso bili samo etape na poti inozemskih brigadirjev na mesto velikih mladinskih delovnih akcij, marveč so se v njih že pričeli ustavljati inozemski študenti — turisti, ki so v teh centrih dobili stanovanje in hrano po najnižjih cenah.

Leto 1952 pomeni preusmeritev sprejemnih centrov in etapnih postaj za brigadirje v turistične postaje, kjer se ustavljajo študenti turisti. Cene, ki jih plačajo, ustrezajo cenam, ki jih imajo podobne ustanove v drugih državah, a pa so cene po večini iz nasprotnih virov.

Razporeditev teh centrov po državi ustreza turističnim potrebam. Imamo jih v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Sarajevu, Dubrovniku, Splitu, na Reki in v Skoplju.

Vsi ti centri so bili do leta 1952 pod centralnim vodstvom. Isto je bilo tudi letos z izjemo

TABOR MLADINSKE SOCIALISTIČNE INTERNACIONALE V ZADRU

Kljub temu, da je bil tabor počitniški, je potekalo življenje v njem v znamenju političnih debat

IUSY vsako leto prireja taborjenje, kjer se srečuje mladina iz raznih delov sveta. Tudi letos so bili v Zadru mladinci iz Anglije, Ugande, Avstrije, Zlate obale, Nemčije, Indije, Danske itd. Tabora se

Udeležbo pa so zahtevali mladi anglijski socialisti. Tabor je bil lepo urejen ter je nudil vse, kar si mladi ljudje želijo. Sport, zabava, izleti, diskusije in sklepanje novih prijateljstev, včasih tudi do-

brav volja ob dalmatinski kaptolnji, vse to je pripomoglo k temu, da ne bodo udeleženci tabora nikoli pozabili. Tabor je bil sicer počitniški, vendar je

Sladko vince piti, to me veseli...

Zakaj nismo šli na Kongres v Varšavo

Izvršni komitej IUS (Mednarodna zveza študentov) v Pragi je 7. avgusta po telegramu obvestil CO ZSJ o III. kongresu v Varšavi in povabil k udeležbi tudi delegate ZSJ. Čeprav je bil kongres napovedan že 3 mesece in je bilo znano, da bodo povabljene tudi delegacije študentskih unij — nečlanice in so te unije vabla že davno prejele, so povabili Jugoslavijo šele 20 dni pred pričetkom kongresa. Se pred kratkim so funkcionarji ZSJ posredno in neposredno izvedeli, da Jugoslavija ne bo vabljena k udeležbi. Se junija meseca je objavljeno podpredsednik IUS našemu delegatu na kongresu Angleske študentske unije, da ZSJ ne nameravajo povabiti. Članji CO, ki žive v Beogradu, so po diskusiji zavrnili po-

vabilo na kongres. Ugotovili so, da je termin 20 dni prekratek za takšne odločitve, ker smo bili, kakor je vsem študentom znano, na nesramen način izključeni iz IUS, ki jo imajo v rokah nam sovražni inofornorojevskega elementi. Tako tudi ni bilo nobenih točnih informacij o poteku dela kongresa niti ni imela ZSJ jarmstva, da bi na kongresu lahko enakopravno sodelovala in da bo delo potekalo demokratično ter v duhu medsebojnega spoštovanja.

Mar je informirojevske študentske tisk, ki je vse do najnovejših izdovod še vedno poln klevet o naših študentih, naš mladin in vsem, kar je naše, izraz nove politike IUS do naše študentske zveze? Na kongresu v Varšavi bodo voditelji IUS lahko dokazali, da imajo pošteno in iskreno namene, izboljšati odnose z nami. Popravilo naj, kar so nam prizadeli s svojimi nesramnimi lažmi, in naj povedo pred vsemi, da ni resnica takšna, kot so jo prikazovali vsa ta leta.

Mi smo že dostikrat dokazali, da želimo sodelovati z vsakomer, ki hoče biti z nami prijatelj in nas spoštuje.

Metna sprasanja?

Nekajkrat sem v poletnih mesecih nehote prišel v stik s študenti iz inozemstva, ki so bili na potovanju po Jugoslaviji. Kadar smo pri takšnih srečanjih končali z običajnim pogovorom o kraju in nje zanimivostih, so vedno prešli na politična vprašanja, ki so se tikala naše države in njene ureditve. Pri tem sem našel na ljudem, ki so se trudili razumeti našo sedanost, na druge, ki so prišli s sumnjivo, naposled na tretje, ki niso hoteli sprejeti tega, kar smo jim objasnili, in so še naprej zanimali vsako demokratično pri nas. Pri tem moram pripomniti, da so našo sedanost mnogo bolj razumeli pripadniki severnih narodov, običajno mladi ljudje. Nasprotno temu pa so generacije, ki so preživele preteklo vojno ali tudi režime pred njo, vedno pokazale več suma in nezaupljivosti ter pri tem celo nepošteno primerjale našo ureditev z bivšimi totalitarnimi. Danes bom govoril samo o teh poslednjih, a pri tem moram povedati, da ti ljudje niso bili v večini.

Ti so vedno tema, s katero se začne vsak pogovor. Njegove biografije ne poznajo dobro in vedno iščejo nekega prevelikega avanturizma dogodkov, ki so za zapadnjake zvezanci s pojmom Moskve, Internationale itd., kot nečesa, kar je za njih preveč mistično. Težko pojmujejo tudi vso narodnoosvobodilno borbo. Kdo jo je vodil? Ako najprej rečem, da je jedro bil delavski razred, se zadovoljno namazuje, da so torej bili vsi kmetje proti. Ni jim prav, ko jim povem, da ni tako, in jim razložim, da je okupator preganjal tudi kmete (to jih vedno zaboli, ker razumevajo, da so to bili oni, zato hočejo razložiti vse svoje ravnanje samo s pravico okupatorja, da uniči tiste, ki se mu zoperstavljajo; a kje je tu človečnost, tega se ne vpraša nihče), da je torej šlo za narodno osvoboditev. Torej so stali ob strani izobraženci? Moj odgovor: Jugoslovenske univerze, zatem dotok toliko drugih izobražencev. Končno me vidi: le še to, da bi radi zmanjšali pomen NOB.

Partija? Gotovo mora biti njen član vsak uradnik. Saj tako je bilo prej v Nemčiji. Mar to ni podobno, mar nista obe totalitarini. Tako Nadaljevanje na 2. strani

Položaj študentov v Italiji danes

Ker so državne subvencije italijanskih univerz minimalne, si univerze pomagajo z ogromnimi vpisninami — skrajno težak boj za kruh med italijanskimi diplomanti

Kdor bi zasledoval življenje italijanskih študentov in pobliže spoznal razmere, ki vladajo za univerzitetnimi zidovi italijanskih visokih šol, ta bi se moral prav gotovo od srca nasmejati italijanski demokraciji, ki se tako širokousti. Tako žalostne razmere srečamo danes le redkokdaj. Se posebno žalostne pa so razmere, v katerih živijo italijanski študenti v južnem delu države, kjer je malo industrije in se ta ne dela s polno zmogljivostjo. (V Neaplju dela industrija le s 50% predvojne zmogljivosti).

Na italijanskih univerzah in visokih šolah študira danes ogromno število študentov, ki niso v nobenem razmerju s številom študentov v drugih industrijsko enakih ali pa še bolj razvitih deželah. To število je preteklo leto znašalo 140.000, medtem ko je v prvih povojnih letih doseglo 190.000. V istem času je študiralo v Angliji 85 tisoč, v Nemčiji 103.000 in v Franciji 114.000 študentov. Danes je v Italiji skoraj 50.000 zdravnikov in 76.000 profesorjev. Borba za kruh postaja evverzija, vendar dotok na visoke šole ne poneha.

Ker država daje univerzarni le smešno majhne subvencije — 25 milijonov lir — so vpleljalj celo vrsto dajatev, ki dosegajo neverjetno različne vsote po raznih visokih šolah. Na tehnični visoki šoli v Milanu in Bologni znaša vpisnina za vsak semestr 74.000 lir, medtem ko znaša v Rimu le 13.000 lir. Zato tudi ima rimska univerza kar 35.000 študentov ali eno četrtino vseh, ki študirajo.

Značilno za italijanske razmere — morda tudi za naše — je, da hočejo skoraj vsi abiturienti gimnazij nadaljevatj šo-

lanje z vpisom na univerzo. Ker dejansko abiturienti gimnazij nimajo nobene prave možnosti za zaposlitev, ker jim primanjkuje neposredna usposobljenost za delo, je torej velika večina trdno odločena za nadaljnji študij na univerzah in to kljub velikemu pomanjkanju, ki ga morajo za časa študija trpeti, in kljub temu, da za zaposlitev slabo kaže. Kljub velikemu številu zdravnikov je danes vpisanih na medicinske visoke šole in fakultete v Italiji 29.000 študentov.

Zaradi težkih ekonomskih pogojev, v katerih živi danes dober del italijanskega naroda, si velika večina abiturientov ne izjira svojega študija na podlagi svojih želj ali zanimanja, temveč izključno na podlagi svojih ekonomskih zmožnosti. Posledica vsega tega je med drugim zelo slabo obiskovanje predavanj, slabe ocenje in izjemno veliko število izrednih študentov. To pa se odraža tudi v miselnosti mladih ljudi, ki dokončavajo te visoke šole. Manjkata jim odločnost in smelost, ki sta takoj nujni povod, kjer je treba vzpostavljatj velike industrijske ali druge obrate in voditi velika trgovska podjetja. Ako je res, da gospodarstvo neke dežele vpliva na formiranje mladega človeka, potem je prav gotovo res tudi to, da more manjše miselnostj dolge vrste mladega tehničkega ali drugega kadra vplivati na spremembo gospodarstva v tej deželi.

Študenti potrebujejo za skromno življenje skozi mesec dni povprečno 20 do 25.000 lir. Le redki so naročeni na kakšne časopise ali revije (tukaj moram seveda izvzeti sinove bo-

gatih slojev). Študenti neredno prejemale pomoč svojih študentskih organizacij in Univerzitetnega fonda, kar pa sploh ne zadošča za omiljenje slabega socialnega položaja. Ni nikakršne zdravstvene zadržite in na 37 italijanskih univerzah ne izvajajo zdravniških pregledov niti za tuberkulozo, čeprav je ni malo med študenti. Pomanjkanje akademskih domov je poseben problem.

Se en problem: to je pro-

Z ANGLEŠKO MLADINO V BOHINJU Sklenili smo trdno in trajno tovarištvo

V mesecu avgustu je angleška Prosvetna zveza v dogovoru s Centralnim odborom Zveze sindikatov prosvetnih delavcev Slovenije organizirala skupno letovanje jugoslovanskih in angleških dijakov te študentov v Bohinju in Baških vodah.

Ne bi govoril podrobno o življenju, o skupnih izletih, tabornem ognju, o plesih, posebei pa bi rad poudaril tovariški in prijateljski duh, ki je vladal med nami. Dejansko smo mnogo pridobili. Spoznali smo njihove poglede, njihov način mišljenja, ob mnogočem pa smo spoznali tudi same sebe.

V desetih dneh, ki smo jih preživeli v Bohinju, smo angleškim gostom priridili predavanja o posameznih republikah, o sistemu šolstva, o prelomu s Kominternom. Namen teh predavanj je bil odpreti vprašanja za diskusije, ki pa se niso omejevale samo na določene ure, temveč so se nadaljevale v mnogo večji meri med kovanjem, na sprehodih in v šotorih.

Naši prvi pogovori so se sukali okrog šolstva kot osrednjega problema vsakega študenta in tu smo opazili prve velike razlike. Pravi zprav sta naša in njihova šola dva eksterna po formalni ureditvi in po sistemu študija, ki je v srednjih šolah v Angliji v celoti idealističen. Navedel bom nekaj primerov, kako in v kakšni obliki se nam je predstavila angleška izobrazba. Prvo, kar je nujno poudariti, je skoro neverjetna razlika v splošni razgledanosti. Pri večini smo opazili skoraj popolno

blem zabave za študente. Ni klubov ne klubskih prostorov. Malo je študentskih kulturnih skupin — se to predvsem na italijanskem severu, kjer so ekonomski pogoji zaradi industrije znatno boljši od pogojev na jugu — ker ni domov, tudi ni družabnega življenja med študenti po domovih. Za družabno življenje v mestu ni sredstev. Se potem tudite, če v študentskem proračunu, ki ga navede kak funkcionar študentske organizacije, ko napada prosvetno politiko svoje vlade, stoji med drugim tudi to: za seksualne potrebe, ki jih študenti zadovoljujejo v javnih hišah, 400 do 600 lir mesečno?

V prav posebnem položaju so še študenti v italijanskem jugu, kjer kljub številnim obljubam demokratske vlade vse do danes niso izvedli agrarne reforme. Ker živi ljudstvo skrajno bedno, predstavlja sila skromno tržišče za industrijo in se ta zaradi tega tudi v teh krajih ne razvija. Industrijsko nerazvit predel pa ne nudj večjih možnosti za zaposlitev.

Kljub temu, da so italijanski študenti že mnogokrat protestirali proti takim razmeram, niso opravili ničesar. Kadar začno razpravljati o ekonomskem položaju, katoliške in druge struje med študenti takoj začno obračatj vso akcijo kam drugam in neredko je ta konjiček TRST.

nepoznanje svetovne literature, da celo angleške. Sicer so vsi zelo dobro poznali Shakespeara, toda bilo jih je le malo, ki bi poznali Galsworthyja. Nekoliko so bili seznanjeni s francosko književnostjo, sodobno ameriškim, preko tega pa zelo malo. Kakor je videti, je njihov cilj določena specializacija. Izmed drugih umetnosti so imeli še največ vpogleda v glasbo, poznali so tudi mnogo slovanskih skladateljev, seveda se jim o jugoslovanskih še sanjalo ni. Tu lahko omenim, da so se čudili.

Nadaljevanje na 4. strani.

Tu smo doma

Vsem tistim, ki bi po reliefih Jugoreklama iskali v Ljubljani Akademski kolegij, dajemo tole napotilo: kadar boste našli na črtnem polju bel napis »Kino Soča«, vidite, da ste že zadelj. Tu smo namreč doma, vsa velika zgradba je v vedno Akademski kolegij, kino pa ima le dvoranico.

Vabilo iz Japonske

Iz Japonske se nam oglašja Hiroshi Ito, ki želi, da bi si z njim dopisoval kak jugoslovanski študent (v angleščini), ki ga zanimajo razmere na Japonskem in ki bi hotel menjavati poštno znamke in razglednice. Naslov kolega iz Japonske je: Hiroshi Ito, A-13Komagome Aparts, Komagome - Cho Toshima - Ku, Tokio, Japan.

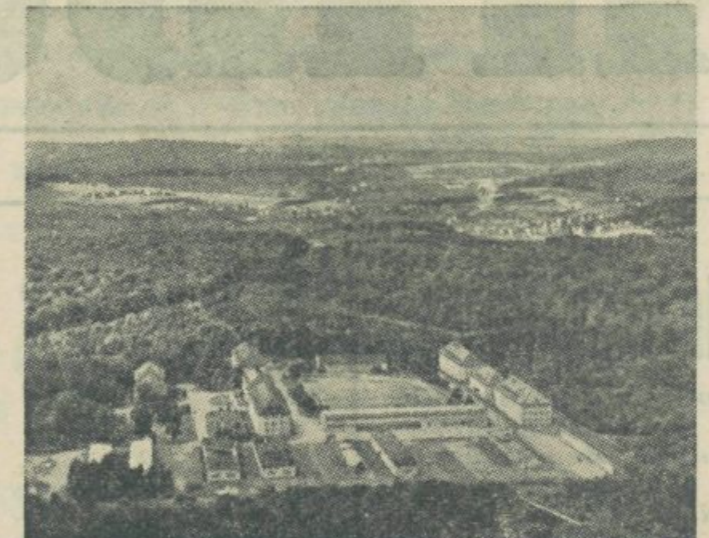
GLASILO LJUBLJANSKIH ŠTUDENTOV
Odgovorni urednik: Borjs Mikoš, abs. tehn. — Urednik: Primož Kozak, študent filozofije.
Naslov uredništva in uprave: Ljubljana, Trg revolucije št. 11.1., telefon 21-571 — Letna naročnina 200 din, polletna 105 din, četrtletna 55 din — Izhaja 3. in 18. v mesecu — Tisk Tiskarne Slovenskega poročevalca — Rokopisov ne vračamo — Naročnino nakazuje na tek, račun KB 606-T-841
Clanki, objavljeni v listu, lahko zastopajo mnenje, ki ni identično s stališčem Zveze študentov Jugoslavije.

Četrty mednarodni seminar v Saaru

Študentje vseh evropskih univerz se živo ukvarjajo z družbenimi in političnimi problemi sodobnosti

V Kopenhagenu so študenti Saara prevzeli nalogo, da to pot organizirajo mednarodni študentski seminar. To je že četrti se-

ckenu in na ta predavanja smo mi navezali naše diskusije. Razdeljeni smo bili v manjše diskusijske skupine, da je šla beseda hitreje na-

Iz starih kasarn so leta 1948 študenti in profesorji v Saarbrücken u osnovali prvo evropsko Univerzo, na kateri danes študirajo Solegi iz 26 dežel, Univerza želi med svojimi slušatelji širiti in utrjevati zavest evropske skupnosti.

Šlovelka, ki je sposoben za življenje v družbi, vpliv države na univerzo, avtonomija univerze, socialno ekonomski položaj študenta, vloga študentske organizacije v odločanju o študijskih načrtih, politična odgovornost univerze in še več zelo zanimivih tem.

K takšnemu seminarju so vedno vračunani razni sprejemj. Tudi nas so sprejeli glavni predstavniki iz Saara: rektor Univerze v Saarbrücken prof. Angelos, člani saarske vlade, francoski poslanik, študentska zveza in župan mesta Metlach, ki nam je dal zapeti podoknico. V prostih urah — saj jih ni bilo — smo nadaljevali pogovore, ki smo jih začeli na sejah, ali pa smo se poglabljali med kosilom, kopanjem, sprehodi ali na plesu v številne druge probleme, ki so nas zanimali. Tako smo se medsebojno seznanjali, ne toliko osebnost, kot pa da smo drug drugemu poskušali približati svoje ljudstvo, navade in življenje, družbeno ureditev, umetnost in stremiljena.

Naše diskusije so bile včasih tudi precej vroče — pa kako tudi ne, saj smo se sestale same mlade glave. V glavnem pa smo brez posebnih težav ostali v dostojnem akademskem tonu. Ker ni dovolj prostora, bom prihodnjikj vzela »pud lupo« raztore delegate — morda vam bo to več povedalo kakor današnje suhe informacije.

minar te vrste. Postal je že tradicionalno mednarodno srečanje predstavnikov študentskih unij. Tema seminarja »Univerza in njena odgovornost v družbi« je obetala dosti zanimivega. Daje namreč možnost za razvijanje mnenj, ki v tako pisani družbi morajo biti pestra.

S tem, da je bil seminar v Saaru, je bilo ubitih kar več muh na en mah: Vsi prisotni, ki jih je to zanimalo, so lahko ob blizu pogledali na problem Saara — kamen spotike zgodovine in sedanjosti. Ideja o Združenju Evropi, ki jo posebno v Saaru zelo propagirajo, je dobila s tem mednarodnim srečanjem študentov močan poudarek (da je Združenja Evrope za Saar najboljša rešitev, so naglašali govorniki ob sprejemih). Sloves bogate tvrde Vileroy-Boch, ki je že dovolj znana po svojih keramičnih izdelkih, se je razširil še za nekaj milimetrov, kajti radodarno je odstopil lastnik tovarne gospod von Boch prelepe baročne prostore bivšega samostana (sedaj tovarne) v Metlach za naše delo in končno: študenti so mogli spoznati ta košček pokrajine, ki je ves posur z objekti težke industrije, tako da so moralni organizatorji čisto na sever, kjer so našli v najlepšem predelu pokrajine ljubko mesto Metlach, do Napoleona mesto menihov, danes mesto, ki diha in utripuje za tvrdo Vileroy in Boch, lastnico dveh tovarn: keramične in mozaičnih kamnov.

Seminarja so se udeležili: Anglija, Francija, Holandija, Danska, Švica, Norveška, Švedska, Finska, ZDA in Jugoslavija.

Čeprav je bilo razpoloženje političniško in so bili tudi življenjski pogoji za takšno razpoloženje, smo se resno lotevali naših debat. Bilo je več predavanj profesorjev in docentov Univerze v Saarbrücken.

Obvestilo

To številko našega študentskega lista TRIBUNA smo poslali na ogled vsem okrajnim forumom, ker je od dne do dne nujnejša čim tesnejša povezava in sodelovanje med našimi ljudskimi predstavniki in študentsko mladino. K tej povezavi naj pripomore tudi naš tisk, ki stalno obvešča javnost o našem življenju in naši problematiki. Priprani smo, da bomo okrajni forumi poslali naši stalni naročniki in tudi sodelavci.

Uredništvo in uprava

ZAHVALA

Uprava našega lista se najlepše zahvaljuje upravnemu odboru Mlinske industrije Ljubljana za prejetih 5000 dinarjev podpore.

Mladinski tabor v Zadru

Nadaljevanje s 1. strani. Pri vsem tem pa je potrebno ugotoviti, da je treba resno ločevati stališče vodstva in članstva. Vodstvo tvori starejši socialdemokrat — desničarji, medtem ko je članstvo usmerjeno v veliki večini v levo. Odklonišla stališča do naših razmer so zastopali predvsem ljudje iz vodstva Avstrijcev in Nemcev, medtem ko so bili Angležji zelo na naših pozicijah. Članstvo v linijo vodstva ni zadovoljno. Starejši zavirajo borbenost in revolucionarnost mlajših. S članstvom smo navezali pristranske odnose. Posebno delavci so gledali na naš razvoj zelo pozitivno. Med študenti socialisti so močni, kar je odraz socialnega sestava slušateljev. Posebno slabi so socialisti pri avstrijskih študentih, kjer je šolnina visoka ter so socialistični poslanci zaporo glasovali, kar je povzročilo med članstvom negotovost in precejšnjo izstopanje iz organizacije.

Nekoliko z nezaupanjem pa smo gledali na nemške mladince, katerim se še močno pozna mlitariistična vzgoja in tipična nemška nadutost. Občutek imam, da Nemci prehitro pozabljajo, kakšno gorje so povzročili v svetu, zato smo jim tudi pokazali slike o grozodejstvih iz Slovenskega zbornika in zloglasne Objave o streljanju talcev. Ob takih prilikah so malo prenehali govoriti o zapadni kulturi za zastolem Balkanu.

Taborjenj pa je doseglo svoj namen. Zbližali smo se mladi ljudje iz raznih delov sveta, pogovorili smo se o naših problemih in tako dali svoj delež k mednarodnemu prijateljstvu.

Sinki

Motna vprašanja?

Nadaljevanje s 1. strani.

pojmujejo KP! Radi bi jo ponizžali na stopnjo fašistične stranke, da bi potem opravičili vse tisto, kar se je delalo s podvrženimi narodi v pretekli vojni. S takimi vprašanji me pripravijo do prikritega besa in potem skoraj ne mislim več na to, da bi jim prizanašal z odgovori.

Enostrankarski sistem. To ni demokracija, kakor jo oni poznajo. Zakaj ne dovolimo, da bi se osnovala stare stranke? Kako pritenje odgovoriti, da se je večina voditeljev teh strank kompromitirala z okupatorjem.

Vera? Prišli so s prepričanjem, da so cerkve zaprte. Na sprehodu skozi mesto smo prišli mimo Križank, ki so bile zaprte. Za mojimi hrbtom se je takoj začelo šepetanje, potem pa so prišli k meni ter me ponovno prosili, naj jim pokažem kako cerkev. Pa je vendar vse propadlo, ko smo potem prišli do nunske, a so bili v njej samo stareški — to je bilo majhno razočaranje tega popoldneva.

Ali se komunisti sme poročiti z ženo, ki ni komunistka? Ali takšen zakon sploh more obstajati? Kako bodo otroci vzgojeni, če ne bodo seznanjeni s tem, da je bog, da so angeli in vse to, kar spada k temu? Ali oblast res teži za tem, da se cerkev naj ne vmešava v vzgojo mladine, in kaj bo s to mladino, ko ne bo poznala cerkvene morale?

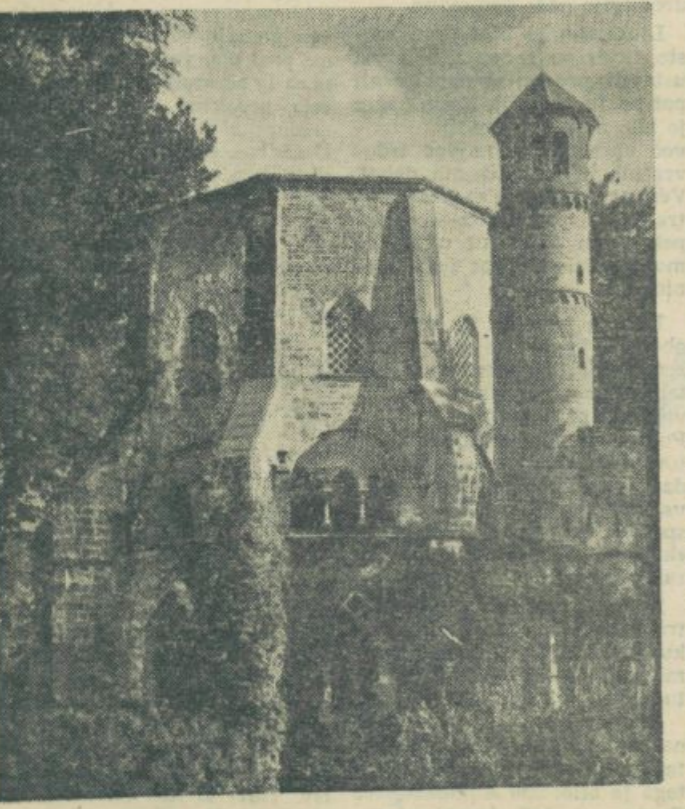
Eden izmed njih je nosil v žepu tabelo, kjer je imel preračunano našo valuto v njihovo. Razumij-

vo je, da je prej kot drugi lahko hitro preračunal vsako ceno in zadovoljno dodal, kako je to pri njih ceneje. Nisem tajil, ker je pri nas v resnici marsikaj težje, toda oni niso nikdar pristali, da bi jim začel razlagati naše socialno zavarovanje, razne ugodnosti in popuste ter o otroških dodatkih. Taktraj je postal problem za ne nezanimiv.

Niso mogli verjeti, kako malo je treba plačati za vpis na fakulteto. Čudili so se, da imamo toliko fakultet in institutov. Pojasniti mi, zakaj so nato vprašali, kdo v njih predava? Da niso to tuji strokovnjaki, tuji profesorji? Ko sem to zanikal, je prišlo vprašanje, da je gotovo večina od njih študirala v njihovi deželi.

Omeniti hočem samo še eno podrobno. Eden izmed njih mi je pripovedoval, kako njihova dekleta letajo za okupacijskimi vojniki, posebno Amerikanci. Na kraju je pristavil, da so to gotovo počela tudi naša med okupacijo. Obmolnil je, ko sem mu povedal, da smo takšne ostrigili in jih namazali s katanom in da jih je ljudstvo preziralo.

Morda bo kdo dejal, da sem navajal samo negativne primere. Priznal sem že, da je bil to moj namen. Mnogoraje bi pisal o mladem nemškem študentu, ki se je odpravil pes v Črno goro, da spozna ta predel, ker je toliko čul o njem, ali o Norvežanu, ki mu ni bilo vseeno, da mi vemo toliko o njihovi zgodovini in kulturi, oni pa o naši tako malo. Pa o tem drugič.

Če je bil lanski mednarodni gledališki festival študentskih odrov kljub temu, da je bil že četrti po vrsti, še vedno v znamenju diletantske priveditve diletantskih odrov (oboje je bilo sicer na najvišjem nivoju te kategorije), je bil letošnjji izraz svojem žanru dozorela in pršehtana priveditve. Uspejo je

dvoje stvari. Pririditelji so zainteresirali za festival nemške vladne kroge in dali festivalu resen mednarodni značaj, ki je mnogo koristil nemškim političnim prizadevanjem (ob koncu petega mednarodnega tedna študentskih odrov je bila organizirana mednarodna zveza za študentskih odrov, v kateri

Mednarodni gledališki teden v Erlangenu

Na prihodnjem gostovanju bo morala skupina AIU imeti slovenski repertoar

ima ju nemški odrj in nemška iniciativa glavno besedo, kar jih je privedlo za korak bliže k vstopu v UNESCO, obenem pa se je posrečilo dvigniti kvaliteto celotnega festivala na serozno raven če že ne dobrih stvaritev, pa vsaj resnih prizadevanj.

Ce je bil lanski festival še izraz tipanja, posnemanja francoskega gledališča in tujih kultur, je bil letošnji izraz neke sicer še skromne, vendar dovolj stabilne osnove, ki so si jo v tem letu pridobili bodoči nemški gledališki strokovnjaki. To dejstvo se je očitovale v predstavah, še močnejše pa v ostrem kritičnem kriteriju, ki so se ga letos udeleženci festivala držali na vsakodnevni kritični diskusijah.

Morda najtočnejše izrazim vsebino letošnje privedite, ako rečem, da so v primeru s prejšnjim letom posebno neme-

ški študentski odrj začutili (ne rečem, da so se ga zavedeli!) problem svojega gledališča in da so se zato ustajali na določenem kriteriju. Kaj in kakšen je ta kriterij, je spričro repertoarja in spričro vrste različnih stališč, ki so izhajala iz njega, težko reči in še težje definirati. Vendar je res, da so letošnji udeleženci jasneje vedeli, kaj od gledališča hočejo, in čeprav so bile to predvsem zahteve, ki so se tikale specifično gledaliških problemov, vprašanj stila in izvedbe, so kljub nezadostnim definicijam in tipičnim oznakam izražale določeno enotno opredeljenost. (To je bilo najjasnejše razvidno ob prestavi Ča Foscari italijanskega univerzitetnega gledališča iz Benetk, ki jo je publika kljub melodioznj in dobro organizirani izvedbi enodušno odklonila). Te opredeljenosti najlaže opišem z zahtevami: v

gledališču je važen značaj, atmosfera, doživljanje vloge, intenziteta igralka itd., medtem ko je ostalo pojmovanje gledališča in njegovega namena, torej osnovni sintetični aspekt gledališkega tvorca, še vedno izgubljeno v nejasnih, največ moralističnih oznakah. Vsekakor je francoski osnovni aspekt na gledališču za razliko od prejšnjega leta večina udeležencev, posebno Nemcev, odklonila.

Kar se tiče inozemskih gledaliških skupin, ki so nastopale na festivalu, ni pravzaprav nobena pokazala sorazmerno povprečje festivala take vrunske storitve kakor prejšnje leto. Dobre so bile italijanska, obe angleški in belgijska predstava, vendar v njih kljub nekaterim izvrstno zamišljenim režijskim prijemom ali briljantno zaigranim vlogam (vloga Petruccia v Shakespe-

arovi Ukročenj trgolavki, ki jo je dajala skupina študentov iz Bristol) one skladne in učinkovite izdelanosti ni pokazala nobena.

Znano je že, da je naša skupina v Erlangenu doživela velik uspeh. Objektivno gledano je bila Strindbergova Gospodinja Julija spričro skrajne napetosti igralcev mnogo boljša kot v Ljubljani in je bila v resnici dobra predstava. Toda to še ne pojasnj uspeha, ki ga je imela pri mednarodni publikji. Ce je bila naša lanska skupina sprejeta skeptično v kulturnem in političnem smislu in je uspela do take mere, je imela pred koncem predstave mnogo težji, po koncu pa mnogo lažji položaj. Kakor hitro je naša lanska predstava prodrila, so kritična merila padla in že samo dejstvo, da je bila skupina iz Ljubljane sposobna takega nivoja, je povečalo uspeh.

Letos so udeleženci od naše skupine že vnaprej pričakovali visoke kvalitete in, ker je bilo med njimi mnogo navivnih ljudi, so ustvarili atmosfero, v kateri je festival pričakoval vrunske stvaritve. Nesrečo imamo, da je repertoar naše skupine kot skupine mladih Jugoslovancev za festival dočela neprimeren. Publika pričakuje,

da bomo nastopili vsaj z našim starejšim, če že ne modernim avtorjem, in v primeru, da pojdejo študentje AIU tudi prihodnje leto v Erlangen in ne nastopijo s Cankarjem, smo lahko prepričani, da bomo zapravili polovico ugleda, ki sta ga priborili oke skupini do sedaj. Če pristajem še tretji neugodni moment, ki bi mogel škodovati naši predstavi, štbergov film, ki so ga v Erlangenu prav tedaj vrtili, tedaj je jasno, da pogoji niso bili lahki.

Psihoza, ki je vladala pred predstavo, je zahtevala maksimum, in po aplavzu, ki so ga naši doživeli, je bilo videti, da je bila publika prepričana, da je pričakovano dobila.

V celoti so si erlangenski festivali ustvarili močno, morda najmočnejšo tradicijo tega žanra v Evropi. Dejstvo je, da tvorno vplivajo na delo študentskih odrov evropskih univerz, kajti postali so resno kritično merilo za njihovo prizadevanje. Za nas kakor za nekatere druge, relativno dozorelo skupine, seveda ta funkcija ne prihaja v poštev, zato pa je tem močnejši politični in kulturno propagandni moment.

GLEDALIŠČE

Ko bi padli oživeli . . .

V Mestnem gledališču je bila krstna predstava prvenca »Ko bi padli oživeli« do sedaj še malo poznana dramatika Vasje Ocvirka. Avtor je bil znan samo radijskim poslušalcem po nekaterih svojih slušnih igrah, med katerimi je eno priredil tudi za oder in si jo imamo sedaj priliko ogledati. Ta prvotna oblika igre je vse-skozi vidna in v bistvu prav-zaprav onemogoča delu, da bi lahko nosilo ime drama v obličajnem pomenu. Kajti za drama je vsekakor najbolj značilna dramatičnost, neko napeto dogajanje, ki zapleta nastopajoče med seboj v nepredvidljive dogodke. Zato je razumljivo, da ni vsaka ideja prikladna za dramsko obdelavo. In to moramo reči tudi za igro »Ko bi padli oživeli«. Radijska slušna igra ni zahtevala od avtorja posebne dramske ideje in avtor je imel možnosti, da ustvari nekako zmes reportažnih momentov, ki v radijski igri učinkujejo zelo efektivno, za dramo pa se nam zde cenejši, epičnega pripovedovanja, ki je zgolj na videz dramsko ilustrirano, in nekaterih dramskih konfliktov, ki pa so le nakazani in ne izpeljani. V slušni igri je ta zmes vzbujala pravo iluzijo in je dosegala svoj namen: opomniti žive poslušalce na dogajanja in vrednote, ki smo jih preživeli in ustvarili in ki jih zdaj vse pre-radji pozabljamo. To je bil nedvomno glavni in skoraj edini namen dela: ne pozabljati na žrtve življenj, časa, kjer je človek izpostavljal svoje življenje na rob sploh mogočega in ustvarjal ne le iluzijo, ampak boljše prihodnost.

Ta namen je nedvomno bil globoko človeški in še sedaj na odru globoko gane gledalca, ki gleda in posluša z odprtim srcem. Vendar je vprašanje, če

je bil ta namen dovolj močan, da je avtor skušal napraviti iz njega umetnino. Po efektu so-dee skoraj ne. Kajti dramska umetnost ne more biti le posledica te človeške presunjenosti in topline, — kar bi lahko zadostovalo praktično za neke likične izpovedi, — ampak je lahko posledica tudi globokega poznanja človeških značajev in pa konkretnih dogajanj, ki tvorijo idejno obeležje različnim življenjskim potem posameznih nastopajočih oseb. Tega pa je — se zdi — avtorju obravnavanega dela skoraj nedostajalo; vsaj v igri je vsega premalo.

Igra ima dve dejanji in med-igro. Medigra skoraj nima zveze z ostalim dogajanjem in samo ilustrira življenje partizanov in njihovo notranjo človeško lepoto z namenom, da bi bilo z življenjem partizanov in njihovo lepo in človeško notranjo podobo podano plastično nasprotje nesproščeni, težki in krivde polni atmosferi suho-krajinske hiše kmeta Trlepa. Namen je bil lep in načelno pravilen, vendar pisateljevo poznavanje življenja v njem nekako ni prišlo do pravega izraza, ker je bila medigra napisana mnogo preveč splošno, da bi lahko umetniško učinkovala. Značajni partizanov so bili tako običajni in poznani, pogovori so se vrteli okrog ne-bistvenih stvari, tako da je ostal namen zaradi pomankljive notranje intenzivnosti neizražen oziroma izražen nezadovoljivo.

Prvo in drugo dejanje se odigravata na Trlepovi kmetiji, ki je dala med vojnega enega sina k legistom, drugega k partizanom. Sam oče, stari Trlep, je bil pod vplivom duhovščine in v vsake zaostalosti tudi na strani bele garde. Po vojni pa so se stvari spremenile, njho-

veliko več, kot pove v začetku, vo prepričanje se je precej omajalo in tako niso pri hiši vedeli, kdo izmed padlih sinov ne najde pokoja na onem svetu. Tako so si namreč razlagali dejstvo, da je vsak večer okrog hiše strašilo. Tedaj pa pride v hišo Neznavec, ki išče parti-zanske grobove v okolici. In ta Neznavec, ki se zdi, da ve pripravi kmeta Trlepa, da prizna stvari, ki težijo njegovo dušo, da trpi pod svojo krivdo. Prizna, da je dal pobiti parti-zansko patroljo, ki je pri njem iskala zatočišča v hajki.

Vsi ti dogodki so napisani v nekem vzvišenem, nerealističnem in skoraj simboličnem tonu: strahovi in realistično mišljeni dramj skoraj ne bi mogli nastopati, tako pa in simbolično, no ponazarjajo občutek krivde, ki teži starega Trlepa. Tudi podoba Neznanca je simbolična. Nihče ne ve, od kod je, kaj je vse in iz nezmotljivo gotovostjo se bliža svojem cilju. Tudi avtorjeva navedba, da so po desetih letih ostali v hiši partizanski čevlji, partizansko blago, ki ga je nosil Trlep na sebi, in vžigalnik padlega ml-traljevca Djura, je lahko upo-rabljava le v delu, ki se ne ozira na realistično, podrobno verjetnost, ampak se ozira le na notranje efekte. Toda žal ti efekti niso bili tako močni, da bi dopuščali to avtorjevo svobodnost; nasprotno, popis kriv-de, kesa, trpljenja, figura žup-nika, Neznanca samega, popis vseh teh oseb je bil vse pre-več splošen, kar kaže, da avtor-jeva lepa človeška ideja še ni mogla postati umetniška. V igri ne izveemo nič presenetljivega o človeški duševnosti, v nobeni osebi — razen morda v heerki Julki — nič individu-alnega, enkratnega. Spor gre le med splošnimi zastopniki družbeno političnih smeri, ta-

Pred kratkim je naše dramsko gledališče uprizorilo dramo »Zlahtni meščani«, ki je med občinstvom izvala zelo različne kom entarje

ko da Neznavec, ki ima vlogo obtoževalca in zastopnika človeške avtorjeve ideje in avtor-jevega nastojanja, ne more te ideje tudi izpovedati tako pre-tresljivo, kot bi zaslužila, am-pak jo — za delo zelo neugodno — izpeljuje v površne vode. Nesorazmerje med nagibom, ki je človeški, in ki daje slu-titi, da bi Ocvirk mogel pisati dobre dele in pa med drugimi pogoji, ki pogajajo umetnino: poznavanjem življenja v vsej nje-govi individualizirani tipično-sti, notranjo zavestjo življenjskih konfliktov, ki so izrazito močni in ki jih avtor mora prenašati iz svoje duševnosti v dramo, in ne nazadnje obrt-nim znanjem, ki ga Ocvirk še zelo nedostaja — to nesoraz-mreje je glavni vzrok, da delo ni uspelo, obenem pa tudi vzrok, da avtorja občinstvo ne odklanja, ampak da je nad nje-govo človeško noto prijetno presenečeno in od njega še marsikaj pričakuje. Posbno za-to, ker smo zadnje čase prič-a nekaterim literarnim podvigom, ki se oblikujejo z vsem prej kot s človeško vsebino; spom-nimo se samo onih nesrečnih in temačnih koles in njihovih še nesrečnejših morilskih kole-sarjev.

Ocvirkova Igra ni našla za-dovoljive odroke upodobitve. Režija Staneta Severja, ki si-cer slovi kot odlični igralec, ki ga pa kot režiserja še nismo poznali, je vsekakor zelo eno-stavna in nima prav nič smisla in takta za to delo, ki ga poustvarja. V nasprotju z igro, ki je delno simbolična, delno pa sploh sestavljena in rojena iz raznih nedramatskih, slušnih, epičnih, reportažnih in drugih komponent je režiral dosledno realistično, s čimer je izkazal vsekakor popolno — beseda ni prehuda — pomanjkanje razu-mevanja za Ocvirkovo igro. Kajti tako je prav režiser omo-gočil, da so pomanjkljivosti de-la udarile podvojeno na dan in da — po drugi plati — ugodne

lasnosti dela niso bile dovolj vidne. Tako moramo reči, da se ta Severjev izlet v režijo ni posrečil.

Izmed nastopajočih je bila najboljša Ivica Zupančič, ki kaže presenetljivo močno igro, vendar tudi močno nerealistične poteze in zato večkrat iz-raža mnogo več in mnogo moč-neje kot pa značaj v delu iz-česar sledijo običajno razkla-ne ni neotone vloge. To je škoda, kajti tudi sposobnost omejevanja spada k umetnosti. Tudi France Presetnik je za-dovoljil s svojo rutinirano igro. To pa ne bi veljalo za Arčona, ki skoraj težko zasluži naziv igralca. Tudi o ostalih ne bi mogli reči kdo ve kaj pohvalnega. AG

Kulturna dejavnost našega kluba v Zürich

Te dni je uredništvo Tribune prejelo droban ciklostiran zvezek, prvo številko gledališkega lista, ki ga je pričel izdajati študentski klub v Sirek v sodelovanju s SKUD »Oton Zupančič«. Ljst je izšel ob premjeri komedije Draga Ruth ameri-kan-skega pisca Normana Krane in kljub svojemu skromnemu obsegu kaže, da se je klub studen-tov v Zürich, posebno pa njegov urednik Rado Jan z vsem raz-umevanjem, z vso resnostjo in z vso ljubeznijo lotil svojega dela.

»Iz doživetelega spoznanja, da je vsakdo od nas moralno obve-zen in pripravljen žrtvovati svo-je znanje tistim, ki ustvarjajo gmotnj temelj naših sedanjih in bodočih kulturnih prizadevanj, je stopil naš klub dokaj enotno v boj za gospodarsko-politične ter kulturne preobrazbe rodnega kraja.« Iz teh misli, ki smo jih vze' iz uvodne besede, je videti celotni program naših tovarjšev v Zürich. In, ali ni, ali vsaj bi bil moral bi to program vsa-kega od naših klubov, Ziva, ustvarjalna povezanost s svojim krajem in s svojimi ljudmi nam edina more ustvariti razumevanje in edino s takim delom iz-polnimo svoje dolžnosti.

Osnujte tudi po fakultetah pevske zборе

LEWIS: BABBITT

Babbitt je povprečen ameri-ški meščan, dobro situiran, nič kaj izobražen in precej omejen. To je satira na ameriškega državljana, na njegove slabosti in etično izpuščanost, na lažni-vost njegove kulture, s katero prikrijava tudi samemu sebi svo-jo socialno ukljenost in du-hovno nemoč. Da bi se rešil svojega tragikomičnega polo-žaja, za to nima niti volje in osveščenosti niti poguma in za-upanja vase. En sam majhen poskus, da bi se upri brezsmiselnosti in ponarejenosti življenja, ki ga je prisiljen živeti, se sprevrže v beden umik, zakaj samo nejasno ob-čutje sramotnosti takega živo-tarjenja nikakor ni toliko mo-čno, da bi odtehtalo strah pred propadom, pred izgubo položaja v družbi, ki je sicer nepošteva, pa vendar je člo-veku tako bolj ugodno. Saj bo lahko živel in mislil, kakor bo sam hotel, ko bo v — pokoji. Tako se skuša Babbitt pomiri-ti s svojo »upornostjo« in prav v tem, da sploh čuti po-trebo po takem pomirjenju in da se včasih in približuje res-nici o sebi in svojem življenju, je vzrok, da ne gledamo nanj kot na duhovito stvoritev pi-sateljevega satiričnega navdi-ha, temveč kot na resničnega človeka, čeprav ga obsojamo in vidimo v njem vse zlo zgolj-vnanje, materialne civilizacije. To pa tudi pomeni, da je roman resno, objektivno satiričen, vse nesorazmerje med veliki-mi besedami in zunanjo veli-čino ter pitlivim bistvom je

zaobseženo že v snovi sami.

To je romansirani Duhamel s svojimi esej in bodočem živ-ljenju. In kar je gotovo v prid tej umetnini — pisatelj je Amerikanec. To tudi ni več intelektualna razprava z lite-rarnimi intermezzi, temveč pravo umetniško delo z neka-terimi »intelektualnimi« od-ločitvami iz konverzacije in tiska, ki kar dokumentarno prikazu-jejo ameriško civilizacijo Babbittove dobe: reklama, poezija s trgovskimi tendencami, do-pisni tečaji, ki vam nudijo zna-rije v tabelah na trgovski pod-lagi in v najkrajšem času, raz-lična društva s snobističnimi programi o blaginji in moralno-sti, prohibicija, standardizira-nana enoličnost, veliki govori, umovanja in članki brez repa in glave etc. — vse v okviru denarja in ugleda; kar je zno-traj tega, ni važno, samo da je skrito. Evropi je Lewis tako simpatičen prav zaradi svojega odpora proti taki površinski kulturi. Bil je med tistimi du-hovi, ki so pripomogli k novim tokovom v ameriški miselnosti. Razveseljivo je, da se je njegov roman o Babbittu pri-ljubil tudi ameriški publikii.

Vsebinska ni močno razgibana, temveč statična, kakršno je Babbittovo življenje. Pisatelj razkriva psihologijo in duhovnost teh ljudi, tu je vsa mo-tivacija njihovih nepomembnih dejanj, ki rahlo pretreso vso statiko. Idejnost je izražena v negativnem smislu. Nekje v ozadju je svobodomiselnji Se-neca Doane, je stavitelj ljude-

stvo. Lewis ljubi Ameriko, a si želi drugačno. Rešila naj bi se prevladujočega duha denar-ja in tehnike. Človeku je treba drugačne kulture in drugačne svobode. Za stil je značilno posnemanje resničnega neiz-branega govora, prazne jezik-ovskosti reklame in bedaste lažigovornosti.

Lewis je prejel Nobelovo na-grado. Kot v vsaki pravi umet-nini se tudi v njegovih spaja pristna nacionalnost snovi, idejnosti, atmosfere in oblike z globoko človekostjo junakov in to celo v Babbittu, ki pred-stavlja pravo vest Amerike. Sicer pa je George F. Babbitt ameriška varianta človeka, kakršnega je najti v podobnih okoliščinah ter mutatis mutan-dis po vsem svetu. Vs.

KULTURNE VESTI

Letos v začetku avgusta je bil v Bećirestu v Zah. Nemčiji IV. festival glasbene mladine Evrope, na katerem je jugoslovanska eki-pa (6 absolventov beogradske glas-bene akademije) žela veliko pri-znanje in odobravanje vodstva fe-stivala zaradi svojega programa, ki so ga sestavljale predvsem kom-pozicije mlajših skladateljev — študentov in absolventov Aka-demije.

V Kölnu je odprta velika raz-stava umetniških del vzhodnoazijskih narodov, predvsem Japoncev in Kitajcev. Razstavni predmeti — slike, skulpture, tekstili, oprava — so vzeti iz vseh dob od začetka II. tisočletja pred našo ero.

Pred nedavnim so izvajali v Jeruzalemu klavirski koncert ju-goslovanskega skladatelja Rajčiča, ki mu je izraška glasbena kri-tika soglasno priznala bogastvo invecije, lirске lepote in vital-nosti.

V Beogradu je film »Ni prostora za Kylene« gledalo 16.000 lju-di, film »Ples na vodi« pa 6 mili-onov.

V Lucernu je odprta razstava sodobnega nemškega slikarstva, ki obsega nad 200 del pomembnej-ših sodobnih nemških slikarjev.

Ali ste za fotoamatersko razstavo

Mnogo nas je, ki se ukvarjamo s fotoamaterstvom. Mnogi študenti uspešno sodelujemo na natečajih in v revialnem tisku s svojimi fotoamaterskimi prispevki. Vendar pa tega skoraj nikjer ne opazimo, da je fotoamaterstvo med študenti tako razvito in to kljub temu, da je to sorazmerno zelo drag šport.

V Ljubljani študenti že nekaj let nismo priredili nobene raz-srave.

Lahko bi priredili razstavo mladih likovnih umetnikov in ji pri-ključili še fotoamatersko razstavo. Tovariši na beogradski Univerzi so imeli s temi razstavami že ne-kaj res lepih uspehov. Cemu tudi mi ne bi mogli razpisati nekaj nagrad za najboljša dela? Ako že pripravljamo v jeseni velik kulturni festival igralških skupin, ali ne bi mogli prirediti tudi kakšne skromne razstave in se tako tudi s te strani predstaviti naši štu-dentski in ostali javnosti?

Pod etja iz Primorske čestitajo študentom ob pričetku šolskega leta in jim žele mnogo uspehov

Trgovsko podjetje pri **OZZ** ★

Sežana

Steklena galanterija

★ Sežana

Trgovsko podjetje **PRESKRBA**

★ Sežana

Okrajno gradbeno podjetje

★ Sežana

JADRAN EXPORT-IMPORT

★ Sežana

Podjetje **VINO** pri **OZZ** ★

Sežana

„KEMOSERVIS“

LJUBLJANA

Trg revolucije 15 — te'efon 21 - 550

UVOZNO PODJETJE

oskrbuje znanstveno-razisko-valne, medicinske in indu-strijske laboratorije na področju **FLR** s kemikalijami, steklo-vino, porcelanom, aparati ter ostalimi laboratorijskimi potreb-ščinami.

Studente imalo pri nakupu 10% konust.

ŠPORT

Uspeh jugoslovanskih ekip na III. študentskem športnem tednu v Dortmundu

Odlični rezultati naših študentov - Jugo slavija sprejeta v tročlanski komite FISU.

V Dortmundu v Zahodni Nemčiji je bil od 9. do 16. avgusta 1953 III. študentski mednarodni športni teden, ki ga prireja FISU - Mednarodna organizacija univerzitetnega športa. To je bila doslej največja športna manifestacija, na kateri je bilo zbranih okrog 1000 tekmovalcev iz 21 dežel. Pomembno je bilo predvsem, da so se letošnjih sger udeležili številni športniki neevropskih dežel - Brazilije, Argentine, Jamaike, Portorika, Nov Zelandije, Japonske, Ni. gerije, Zlate obale itd. Tekmovanje je bilo kvalitetno, konkurenca zelo močna, tako da je bilo treba do častnega naslova prva preiti dolgo in težko pot.

Jugoslovanski študenti so se letos prvič udeležili letnih iger, ki jih prireja FISU. V Dortmundu so odstopovale tri ekipe: nogometna, waterpolo in lahkooatletika. Celotno jugoslovansko moštvo je šlo 52 ljudi. Glede na to, da je bila to prva udeležba Jugoslavije, je ekipo spremljalo dosti bojazni pred močnejšimi nasprotniki, a tudi mnogo skritih upov na uspeh.

Končni rezultati tekmovalca so pokazali, da ti upi niso bili neosnovani, ker so naši v Dortmundu dosegli doslej največji uspeh, ki so ga kdajkoli dosegle študentske ekipe Jugoslavije. Skupiček je bil več kot zadovoljiv: 4 zlate medalje, od tega 2 v ekipnih športih - nogometu in waterpolo, 2 pa v lahki atletiki, zatem še 4 srebrne in 2 bronaste. Takšen uspeh je imel velik odmev med študentskimi športnimi organizacijami drugih dežel ter je pomenil popolno uveljavljenje študentskega športa Jugoslavije.

Prve tekme v Dortmundu je imela nogometna ekipa, ki je bila sestavljena iz igralcev manj-

ših klubov. Studenti - člani klubov I. nogometne lige niso mogli sodelovati v reprezentanci. Prvo tekmo je moštvo igralo že 7. avgusta v kvalifikacijskem srečanju s Saarsko oblastjo. Ze v tej tekmi je moštvo pokazalo zrel in moderen nogomet ter premagalo dobrega nasprotnika z 9:1. Ta rezultat je izzval ve-like komentare v Dortmundu in v večjem delu nemškega tiska ter je postavil jugoslovansko ekipo v vrsto glavnih favor-ritov. V povratni tekmi se z vi-sokim rezultatom prvega sreča-nja zadovoljni igralci niso posebno potrudili in je ekipa Saarske oblasti dosegla neodločen rezultat 2:2. Tako je jugoslovan-sko moštvo postalo polfinalist in se je srečalo z močno ekipo Zahodne Nemčije. Pred nekaj tisoč gledalci se je odigrala ostrina in zanimiva tekma, iz katere je jugoslovansko moštvo izšlo kot zmagovalec z rezultatom 2:1. Ta zmaga je dovela moštvo do fi-nalnega srečanja s Španijo na

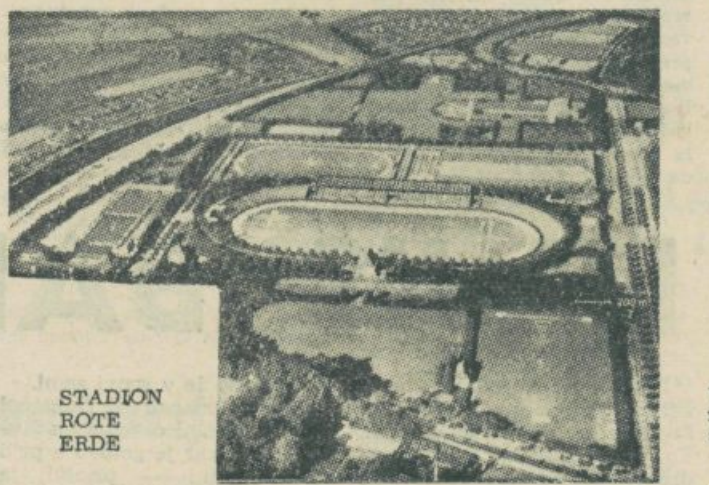
glavnem stadionu v Dortmundu. To je bila nenavadno živahna in razburljiva tekma. Prvi polčas se je končal z 0:0 in šele v drugem polčasu je naše moštvo izbojevalo zmago s 3:1.

Ekipo waterpolo je prvo mesto in zlato medaljo osvojila še prepričevalneje. Samo v prvem srečanju so od potovanja še utrujeni igralci izbojevali le tesno zmago nad Belgijo z 2:1. Toda v naslednjem srečanju z enim glavnih favoritov Egiptom, je moštvo zaigralo s polno močjo in doseglo prepričljivo zmago 7:1. Zatem so premagali Luksemburg z 28:0 (!) in končno moštvo Zahodne Nemčije s 4:0.

Rezultati lahkooatletskega tek-movanja so bili več kot dobri. Pričevši od predkvalifikacij in polfinalnih tekmovalca pa do fi-nala so se na stezah odvijale ogorčne borbe. Naši so tudi tu dosegli velik uspeh. Skupiček sta bili dve zlati, štiri srebrne in 2 bronasti medalji, a poleg

tega so bili postavljeni trije no-vi jugoslovanski rekordi. Naj-uspešnejši tekmovalce z najbolj-sim rezultatom je bil Milan Mi-lakov v skoku s palico. S skokom 4,31 m, kar je rezultat sve-tovnega merila, je dosegel nov državni rekord in osvojil zlato medaljo. Zlato medaljo si je priborila tudi Milosava Babo-vič, ki je v sijajnem teku na 80 m z zaprekami dosegla odli-čen rezultat 11,7 sek, kar je tu-di nov jugoslovanski rekord. Nov rekord je dosegla še Smil-ja Kačušević v metanju kopja z rezultatom 42,46 m, kar ji je prineslo drugo mesto in srebrno medaljo. Velik uspeh je dosegel tudi Milovan Jovančič, ki si je priboril dve srebrni medalji v teku na 100 in 200 m. Srebrno medaljo je osvojil Darko Krnjajič, a bronasti Veljko Mugoša v teku na 1500 m in Velimir Ilić v teku na 5000 m.

Večji uspeh Jugoslovanov na športnem področju je odjeknil tudi na generalnem zasedanju FISU, ki je bilo po zaključku športnega tedna v Dortmundu 17. in 18. avgusta. Na tem za-sedanju je postala Jugoslavija član FISU. Predsednik FISU je še naprej g. dr. Paul Schleimer, sekretar pa dr. Schneyter (Švi-ca). Jugoslavija je bila izvolje-na v tročlanski komite FISU.

STADION ROTE ERDE
Igrišča v Dortmundu sodijo med najlepša v Evropi

AŠK ali ODRED?

Pomen ASK ni samo v njegovih športnih uspehih; kdor gleda samo na to, je prezrl najvažnejše.

S svojim obstojem je ASK prvič dokazal, da so študenti zmogni imeti svojo športno organizacijo, demantiral je mnoge neuspele pozivke in razveljavil mnenja, da

Nestete probleme so morali rešiti in obiti mnoge zapreke. Ustvarjali so samostojno svoje dohodke, saj so od športnega odbora dobili le okoli 20.000 din in vendar gre njihov proračun letos čez 500.000 din. Kljub ogromnim težavam ASK ni društvo, ki bi skrbelo samo za prvo ekipo. Na igriščih je od jutra do mraka polno juniorjev, pionirjev, mladink in članic. Sami so si preskrbeli tudi potrebne rekvizite in strokovno vodstvo. Da so si lahko kupili žoge, so prirejali plesje, kjer pa so nalezeli na odpor pri Univerzitetnem komiteju. Vir dohodkov so tudi gledalci in finančno uspele turneje doma in po inozemstvu. Le to in nič drugega jim je omogočilo redno tekmovanje. Številno članstva je nenehno naraščalo - ASK pa ni dobil nikoder nobene podpore. Tudi Akademski športni odbor jim ni pomagal. Vsak se lahko prepriča, večini je to že znano, da je bilo delo ASK kljub redkim neuspehom na naši Univerzi zelo uspešno. ASK je vseskozi vzbujal samo ponos med ljubljanskimi študenti.

Kako si naj razlagamo delitev subvencije, ki jo je dobil športni odbor? Kje je tistih 400.000 din, od katerih bi vsaj del lahko pripadel ASK? Ali bi imeli večjo korist, če bi s 180.000 din nakupili opremo in omogočili novim desetim mladinu športno udeleževanje, ali je bilo bolje, da smo poslali smučarje na prvenstvo v Švicco, posebno če vemo, da smučarji niso niti člani športnega kolektiva naše Univerze? Če je že važna afirmacija v inozemstvu, potem se čudimo, da se naša košarkarska ekipa ni udeležila študentskih iger v Dortmundu.

Vprašujemo, kaj bo imelo športno življenje na Univerzi od tega denarja? Kaj smo sejali in kaj bomo želi? Športniki študentje, poizkušajte najti odgovor!

Ni čudno, da je po vseh teh težavah prišlo do težnje po pre-hodu ASK k Odredu. Finančni pritiski ob velikih zahtevah to opravičuje. Vendar tega ne smemo dopustiti! Ne smemo dopustiti, da se ta s trudom zgrajena stavba zruši kot hiša iz kart. S tem bi potrdili, da je šport na Univerzi le kampanjski. Zahtevati lojalnost je dovolj skromno in drugače ne želimo!

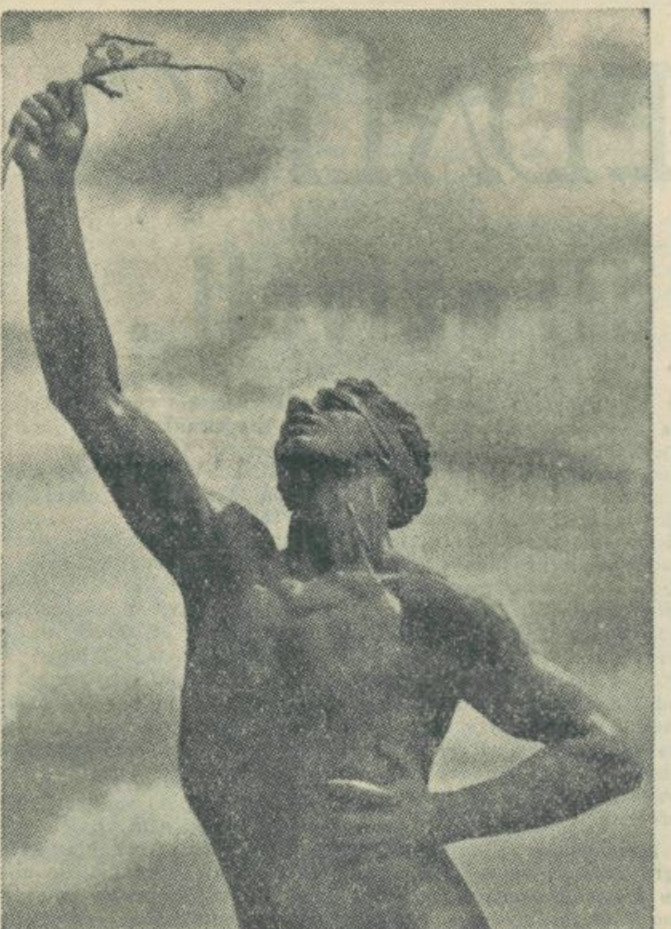
Poslednjč o Maribor adi

O športnem tednu mariborskih visokošolcev, ki je imel zvečan-slov Mariboriada, smo prejeli naslednje skopo poročilo:

»Da bi mariborski študenti do-segli čim boljše afirmacije v javnosti, so pričeli tudi s športno dejavnostjo. Priredili so športni teden, ki je imel namen, povežati visokoško mladino iz vseh krajev Slovenije ter skupno z delavsko in srednješkolsko mladino krepite študentski duh.

Tekmovanje so vodili odborniki MAK in posamezni člani kluba. Rad bi poudaril, da so se pri organizaciji zelo slabo odrezali člani ZKJ, ki z izjemo dveh v klubu sploh ne sodelujejo.

Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev smo izvršili tekmovanje v okviru klubskih prvenstvenih tekem. Uvodna prireditelj športnega tedna je bila odbojkaška tekma med državnim reprezentanco FLRJ in Branikom, ki je bila res kvalitetna. Lahkooatletska prireditelj je bila izvršena v okviru državnega prvenstva v Mariboru. Rezultati niso bili dobri, čemur je bil vzrok slabo vreme in raz-močena steza. V nedeljo 23. VIII. je bilo v Rušah pri Mariboru prvenstvo v streljanju, kjer so bili doseženi zadovoljivi rezultati. Priredili smo tudi tekmovanje v tenisu med člani MAK in srednješolci ter v namiznem tenisu, kjer so nastopale ekipe MAK, srednješolcev in koroških študentov. Šahovskega prvenstva so se udeležili: dve ekipi MAK, Zeleznikar, Branik in prekmurški študenti. Na Mariborskem otoku so bile pla-valne in waterpolo tekme. Za zaključek tedna je bila košarkarska

III. ŠPORTNI TEDEN V DORTMUNDU

Problem študentskih vstopnic pri športnih prireditvah bi bilo potrebno urediti

Astronomske cene niso za naše žepa

Zdi se, da so na nas študente popolnoma pozabili. Prav v zadnjem času, ko je pri nas cela vrsta tekmovalcev, odbojkaška liga itd., to močno občutimo na svojih žepih.

Cene vstopnicam za te prireditelje so z blagim izrazom povedano Zdi se, da so na nas študente popolnoma pozabili. Prav v zadnjem času, ko je pri nas cela vrsta tekmovalcev, odbojkaška liga itd., to močno občutimo na svojih žepih.

astronomske: košarka 50 din, nogomet 100 din - take vsote zmora je redko kdo. In vendar je morda največ zanimanja za šport prav med študenti, ki nemalokrat pu-ste večerjo ali kosilo in si s tem denarjem kupijo vstopnico za to ali ono tekmo. Saj študent, ki ga šport ne zanima, res ni študent.

Ne upam si trditi, da je sploh kakšno športno društvo zadovoljivo rešilo to vprašanje, ki je za nas študente prav zares pereče. Morda je še najbolj ugodil študentom Odred, ki je razdelil ceno vstopnic na 40, 80 in 100 din - po kvaliteti prostorov. Seveda za 40 din gledaj v sonce. Prav bi bilo, če bi uvedli študentske kar-te z vsaj 25% popustom na ceno 80 din, od koder bi lahko dostoj-no opazovali dogodke na zelenem polju. Te ugodnosti naj bi bili de-ležni samo člani ZSJ. Morda bi uspelo tudi to, da bi uvedli pro-dajno kart na Univerzi ali pred Univerzo po teh cenah. Obisk stu-

dentov bi se na ta način gosovo precej povečal.

Največje graje so vredni prav naši študentski klubi, če jih glede na cene lahko sploh imenujemo študentske. Pri košarkarskih tek-mah ASK nikdar ne prodajajo študentskih vstopnic, čeprav je to klub študentov. Brez dvoma bi bilo koristnejše, če bi povišali ceno ustalim vstopnicam in bi prodajali tudi nižane študentske. Gotovo bi se obisk na tekmah moč-no povečal. Vemo, da je pri ASK finančno stanje slabo, toda ta ukrep bi se najbrž izplačal. Celo KK Zeleznikar, ki nima nobene zvezde s študenti, je uvedel študen-ske vstopnice. Premislite!!!

Študentske vstopnice so vpelja-ne po vseh naprednih državah, ker se društva zavedajo, da so prav študentje tisti, ki najbolj bodre svoje ekipe. Študentska vstopnica je v teh državah akademska pravi-ca študenta, ki bi jo kazalo uve-sti tudi pri nas!

Voje Serbec je eden najboljših igračev ASK, čeprav je težak nad 100 kg

Z angleško mladino v Bohinju

(Nadaljevanje z druge strani)

ker so pri nas slišali prav iste me-lodije, ki so v modi tudi v Angliji. Skoraj vsi so nasprotniki jazzja.

Najzanimivejša pa so bila se-veda razpravljanja o zgodovini, religiji in politični ekonomiji, ker so se tu pokazale največje diffe-rence mišljenj. Mnogi Angleži so bili zgodovinarji, a le ozko specializirani na področje angleške zgodovine in večina prepojeni z idealističnim načinom gledanja. Razrednih bojov in ekonomskih razmer kot gibala zgodovine sko-raj ne poznajo. Pravzaprav smo pri njih najbolj pogrešali pozna-vanja filozofske smeri, idej, teorij o državi itd., saj se filozofija v srednji šoli sploh ne predava samostojno, temveč v okviru vero-uka.

strankarskim sistemom, ki so ga izenačevali z diktaturo ene stran-ke. Zanimali so se podrobno za način volitev in delavsko samo-upravljanje. Čeprav se niso vsi v celoti strinjali z našimi odgovori v debatah, so si bili vsi edini v enem: navdušeni so bili nad pri-jaznostjo in gostoljubnostjo naših ljudi. Eden od njih mi je te dni pisal pismo, v katerem pravi: »Bile so stvari, s katerimi nismo bili v celoti zadovoljni, toda sem prav gotovo ne moremo prištevati gostoljubnosti ljudi. Nikoli jih ne bom pozabil in šele sedaj razu-rem, kaj je mislila vaša profesori-ca, ko je rekla, da je najboljša propaganda prijateljstvo.«

V celoti moramo reči, da smo na tem letovanju mnogo pridobili mi in Angleži, toda organizacija izleta je bila v toliko zgrešena, ker so videli le naravne lepote Bohinja in okolice, deloma Dal-macije, niso pa videli ljudstva, no-vih mest, tovarn, kar bi jih naj-bolj prepričalo o povojnem na-predku nove Jugoslavije.

Končno bi še rad izrazil za-hvalo v imenu celotne slovenske skupine Centralnemu odboru Zve-zde sindikatov prosvetnih delavcev Slovenije, da so nam nudili tako prijetno, zanimivo in poučno leto-vanje z angleško mladino.

Kregar Mitja

Bohinj se je tudi Angležem zelo dopadel

V družbi Črvene zvezde, Partizana in Lokomotive

Izredni uspehi ASK so rezultat visoke športne morale članov kluba

Pred tremi leti je ASK brez svoje organizacije, z 20 člani in brez sredstev igral kvalifikacijo za vstop v zvezno ligo. Društvo študentov ni nihče prerokoval pri-hodnosti. Vsa ta leta se je ASK nenehno vzpenjal. Iz enega moštva jih je nastalo 6. Iz šol in treningov so izhajali novi športniki, ustvarili so svoje igrišče, nabavili rekvizite in samostojno reševali finančne probleme. Brez tuje pomoči se je kvaliteta vseh moštev dvigala. Trenerji Ogrin, Bizjak, Filipa, Poljšak so poskrbeli, da so bili pionirski in pionirski stalni prvaki Slovenije. Veseli skromnih zmag so z mnogo volje in truda dosegli današnji prevladujoči po-ložaj.

Letošnje državno prvenstvo bi se moralo odigrati v obliki lige 12 klubov. Sodelovanje na šampionatu v Moskvi je to onemogočilo. V zadnjem trenutku je bilo improvizirano tekmovalstvo v četrtfinalnih, polfinalnih in finalnih skupinah. Prvi nasprotniki ASK so bili: Zeleznikar, Branik in Slavija. Premagali so vse. V teh tekmah je ASK dosegel povprečno 70 ko-šev, prejel pa samo okrog 40.

Kot prvaki so z Zeleznikarjem vred prišli v družbo dveh naj-

boljših hrvaških klubov Lokomo-tive in Montažnega. Polfinalne tekme so bile mnogo ostriše. V izrednem startu je ASK dobil prve tri tekme, medtem ko se je za drugo mesto vodila športna in zakulsna borba. Po uspešnem gostovanju Montažnega v Švicci in Lokomotive v Italiji, kjer niso zgubili nobene tekme, smo prič-a-kovali mnogo ostrišo borbo. Po-leg znanja in tehnične zrelosti je visoka morala in izredna odloč-nost ter borbenost naših študentov pripeljala ekipo ASK prvič v kon-kurenco beogradske Zvezde in Partizana.

Če pomislimo na izredne fjan-ančne možnosti BSK, Proleterja itd., moramo športno stran uspe-ha ljubljanskih študentov še mno-go bolj ceniti. Nagrade in kupo-

Japonski nogometaši v Beogradu

V Beogradu je gostovala ekipa japonskih študentov nogometašev. Ze na mednarodnih študentskih igrah v Dortmundu so naši in japonski študentje sklenili prijateljske vezi in se sporazumeli za go-stovanje njihove ekipe v Beogradu. Japonci so držali besedo in odigrali v Beogradu tekmo z našo študentsko reprezentanco, ki se je končala z zmago naših s 3 : 1.

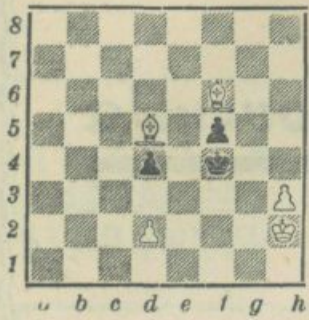
Japonci igrajo lep nogomet, zelo ugaja njihova borbenost in požrtvovalnost. Čeprav na Japon-skem nogomet ni popularna igra, je njihova kvaliteta vseeno zado-voljiva. Sami pravijo, da je v nji-hovi domovini šport št. 1 basse-ball in ga nogomet še z daleč ne dosega. Nogometnih igrišč je prav malo in še ta so iz peska. Tudi gledalcev ni več kot 1000 na eni tekmi. Na Japonskem še nimajo državnega nogometnega prvenstva, kar dovolj zgornjo priča o težkih pogojih, v katerih so pionirji nogometa na daljnem vzhodu.

ASK-ovci so mojstri pod košem!

PROBLEM

Sestavlil M. Germek

Mat v 3 potezah
Beli: Kh2, Ld5, Lf6, h3, d2,
Črni: Kf4, D3, d4.

Rešitev: 1. d5!
A1 — Dd5: 2. Ta8 + Da8: 3. Tg9 mat,
B1 — Ld5: 2. Tg9 + Lg9: 3. Ta8 mat.

IZ SOVJETSCKE CONE NEMCIJE

Dresden. Predsednik društva nemško-sovjetskega prijateljstva je ostro napadel vodstvo Tehnične visoke šole, ki vedno brez diskusije odklanja vse predlagane sovjetske študijske metode, zelo podcenjuje sovjetske znanstvenike in dopušča, da se porajajo vedno novi prevodi francoskih in angleških avtorjev.

Finska

Štipendije

Po sklepu parlamenta so dobili pravico do štipendije tudi oni študentje, ki so diplomirali na eni fakulteti, a želijo nadaljevati študij na drugi; ter se posvetiti znanstvenemu delu.

CENZURA KINOPREDSTAV V ŠPANIJI

Madrid. Španski falangistični univerzitetni sindikat je sklenil, da centralizira vodstvo vseh študentskih kinematografov, da bo lažje vodil kontrolo in cenzuro nad predstavami.

POČITNIŠKI »JOB« V AFRIKI

Kapetown. Počitniško delo južnoafriških študentov je kitolov, reševalno plavanje in kopanje v diamentov. Pri neki družbi zaposluje lahko študent s trdim delom v treh mesecih toliko, da se vzdržuje skozi vse študijsko leto.

Obvestilo mlajših jamarjev

Mlajši člani Društva za raziskavanje jam in krasa v Ljubljani sporočamo, da nismo v nikaki povezavi s člankom tov. M. M. v »Tribuni« z dne 18. III. 1953 o razmerah na občnem zboru iste družbe in smo obenem dolžni vsak tak škodljiv primer neodgovornega pisarjenja ostro grajati.

Po enoletni nedelavnosti smo se vrnili k delu, t. j. k dovršitvi raz-

iskavanj kraskih jam na ozemlju notranjskega krasa med Vrhniko in Planino, kjer bodo v prihodnosti zgrajeni objekti hidrocentrale na Vrhniki z akumulacijskim jezerom na Planinskem polju.

Mlajši jamarji.

Avto stop pri nas

Kolege popotnike, ki so izrabili letošnje počitnice za potovanja po naši domovini, bi rad vprašal, kakšne izkušnje imajo s avtostopom.

Jaz namreč zelo slabe. Pa

me zanima, če sem le jaz rojen pod tako nesrečno zvezdo, da me nihče ne svzame gore, ali je to vsesplošen pojav? — Namreč tudi tujci — študentje so se pritoževali, da morajo zelo veliko peščiti in da jih nitj inozemci ne sjemljejo gore.

Zgodilo se mi je, da sem v nevihti, daleč od zavetja in hiš, do kože moker peščil in ustavljal avtomobile, pa zaman. Ko sem že obupal in nisem več mahal, se je le ustavil težak kamion (nek Nemeč ga je vozil), in me potegnil do strehe.

Zgodilo se mi je tudi, da sem na naših lepih cestah prerezal plašče na kolesu ter potem 44 kilometrov peščil do Ljubljane in to pri tridesetih (3) praznih kamionih! Ti kamioni so na znak, ko sem jim pokazal kolo, še povečali brzino! Tovarstvo? Socialni čut? Ali demokratska uredba? Kaj?

Cvek.

Naročite se na „Besedo“

Dopisujte v naš list

Podjetje

SVILANIT
KAMNIK

Proizvaja:

svilene žakardske izdelke, kravate, šale, naglavne rute v modernih vzorcih in raznih kvalitetah.

BOMBAZNE ŽAKARDSKE IZDELKE:

frotir brisače vseh vrst in velikosti, frotir kopalne rjuhe otroške in za odrasle, namizne prte in garniture (indanthren) v lepih vzorcih, vafel brisače in druge bombazne izdelke.

Dobra kvaliteta! Solidne cene!

Potrošniki, zahtevajte naše izdelke pri trgovski mreži, vsestransko boste zadovoljni.

Se priporoča kolektiv podjetja Svilanit

TITAN

Tovarna kovinskih izdelkov in livarna

KAMNIK

IZDELUJEMO

razni Hoffman material iz temper-litine, kot n. pr.:

- kape za izolatorje, obešalne ponvice, obešalna stremena, obešalne in razbremenilne sponke;
- ewart verige za potrebe usnjarske, papirne, tekstilne in ostale industrije;
- ključavnice vseh vrst dimenzij za pohištvo in stavbne ključavnice ter obešanke;
- šarnirje vseh dimenzij za pohištvo in ostalo okovje;
- fitinge — spojne dele iz temper-litine za vodovode, centralno gretje itd.;
- kuhinjske potrebščine, mesorezne stroje, mlne za kavo, kuhinjske tehnične, balančne tehnične, drobilke, medeninate in litoželezne uteži, avtomatske tehnične.

TRGOVSKO PODJETJE

KOČNA
KAMNIK

na debelo v glavnem skladišču - na drobno v svojih poslovalnicah

ŠPECERIJE

- METKA — Mesto
- SPELCA — Graben
- ALENKA — Šutna
- MOJCA — Šutna
- MEŠANO BLAGO — Duplica

INDUSTRIJSKO BLAGO

- SUKNO — manufaktura
- KONFEKCIJA — Mesto
- TEKSTILKA — Šutna
- USNJE-OBUTEV — Šutna
- VERIGA — železnina
- TIP-TOP — galanterija
- ELEKTRO-MATERIAL — Mesto
- KOMISIJA — Mesto

ZALOGA TOBAKA

NAJNIZJE CENE IN SOLIDNA POSTREZBA

TRGOVSKO PODJETJE

ŽITO

LJUBLJANA, Parmova ulica šte. 33

Kupuje in prodaja

vse vrste žitaric in mlevskih izdelkov, stročnic in grahorce. Prevzema v shranjevanje vagonске količine tovrstnega blaga v silose in skladišča „Uprava žitnih silosov LRS“ za nizko najemnino.

TELEFONI:

- podjetje ŽITO 23-141 20-079
- direktor 20-877
- Uprava žitnih silosov 23-141

STOL

KAMNIK

Tovarna upognjenega pohištva

Serijsko izdelujemo:

- Upognjeno pohištvo
- Pisarniško pohištvo
- Vrtno pohištvo
- Šolsko pohištvo
- Furnirske sedeže

Po naročilu opremljamo:

- Kino dvorane
- Inštitute
- Kulturne domove
- Šole
- Pisarne
- Hotele
- Restavracije
- Kavarne

Uredništvo in uprava

„TRIBUNE“

želita vsem tovarišem — brucem
mного uspeha v njihovem študiju!

TOVARNA UMETNIH BRUSOV MARIBOR

Tržaška cesta 60, telefon 20-58
Brzojavni nasl.: SWATY MARIBOR
POSLOVALNICA: Beograd,
Prizrenska br. 1, Telefon 24-511

PROIZVAJAMO

UMETNE BRUSE

z zaščitnim znakom

Tovarna glasbil - Mengeš - Slovenija

vam nudi

harmonike:

klavirske, kromatične, diatonične
in ustne vseh vrst in velikosti

violine:

$\frac{4}{4}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ z loki

kitare:

havajke, gipsonke in navadne

tamburaške zборе, jazz-garniture in posamezne
bobne vseh vrst in velikosti in razne piščalke

Glasbila imajo čist in prijeten ton ter trajnost

Prepričajte se o kvaliteti!

Tekstilna tovarna

BRZOJAV: INTEKS KRANJ • TELEFON: 251, 257

Izdelujemo vse vrste tkanin za moško
perilo, ženske obleke, pidžame, robce,
odeje, prte in slično. — Bogata izbira
prvovrstnih flanel (tenis, keper, ski in
duble flanele), ki so znane po svoji
solidni kvaliteti, kakor tudi flanelet
za ženske obleke. Zahtevajte najnovjšo
zimsko kolekcijo, ki Vam nudi naj-
različnejše za Vaše potrebe in okus!

KRANJ

INTEKS

Toutes sortes de tissus pour linge d'homme, vêtements de femme, pyjams, mouchoirs, couvertures, linge de table etc. Choix de flanelles de première qualité (tennis, croise, ski et double) connues par leur qualité extraordinaire, ainsi que les flanelettes pour robes de femme. Demandez la collection d'hiver 1953/54, qui vous offre un grand choix et qui peut satisfaire tous les goûts.

TELEGRAMME INTEKS KRANJ • TEL.: 251, 257

Usine de textiles